

編者的話

土改的成就

Text in the editorial section, likely discussing land reform achievements.

המצביא הסיני: גנרל לין פיאן, חניך מוסקבה. מפקד הצבא במנדצ'וריה. סינים ואמריקאים. הם נפגשו בתחנה לאיסוף פצועים. אלה ואלה זרים לארץ. שעליה הם שופכים את דמם, מבלי לדעת למה.

תעמולת זוועות. תמונת זוועה מצויות בשפע. דף זה מתוך חוברת סינית רשמית, מראה את הוצאתם להורג של אזרחים קומוניסטיים בידי חיילים דרומיים, הלבושים מדים אמריקאיים (למעלה משמאל). אמהות המבכות את בניהן שנהרגו בקרבות (למעלה מימין), מאסר קומוניסטים בסיאול שנכבסה מחדש; למטה מימין ומשמאל.

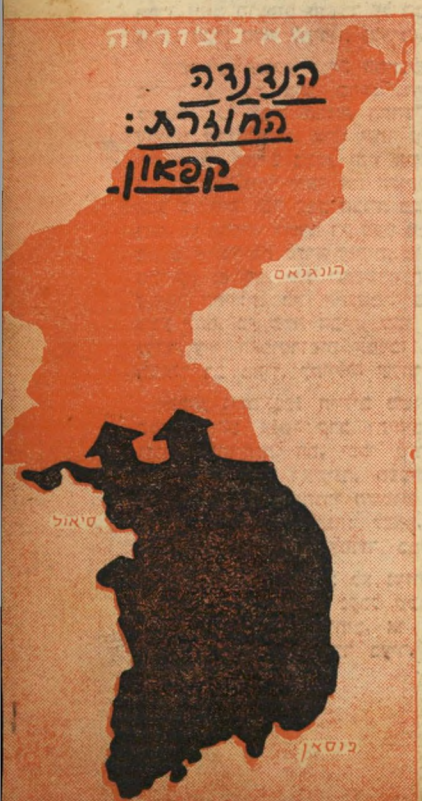

5. נובמבר 1950. התקדמות האמריקאים הפכה מסע נצחין. שיכור הצלחה מדרבן משהו של מאק'ארתור את אנשיו, מאיץ בהם להגיע לגבול. איש לא האמין בהתערבות הסינים - לוא רצו להיכנס למלחמה יכלו לזרוק עוד לפני הודשים את האמריקאים לתוך הים. האמריקאים הפקירו את חוקי הדי הירות היסודיים ביותר, הקרב הפך מירוק. מי יגיע ראשון לגבול המאנצ'וריה?

6. דצמבר 1950. מאו הלב. בהת' קפת פתע פרצו גייסותיו דרומה, פגשו במאק'ארתור, כשרגלו האחת באויר, שברו את חזיתו לאלף רסיסים. תדהמה עצומה נפלה על האמריקאים - שמועות על צבא מליונים סיני דיכאו כל לב. בכל זאת הצליח כוח אמריקאי, שכתור ליד הונגנאם, לפרוץ הימה בקרב היסטורי גדול, להינצל בדרך הים.

7. ינואר 1951. אטיאט נתברר. שהצבא הסיני קטן מן המשוער, שחסר לו נשק כבד. ככל שפרץ דרומה, נעשו קווי האספקה שלו ארוכים יותר, ניתנים יותר לפגיעה. מטוסים אמריקאיים הלמו בהם יומם ולילה. הרדיפה נחלשה, נעצרה. המפקד האמריקאי החדש בקוריאה, רידג'ווי, הרים שוב את המוראל, ערך את הקיום להגנה. שני הצדדים מתכוננים. מי יתקיף ראשון?

8. אפריל 1951. בוהירות התקדמו האמריקאים צפונה, כבשו מחדש את סיאול, חצו בפעם השלישית, את קו הרוחב ה-38. משני הצדדים שוים כמעט הכרת חות. אף צד אינו יכול להנחיל תבוסה מכרעת לאויבו, מבלי להביא צבא עצום נוסף. המל' חמה הסבה מערכה קפואה, כשכל התקדמות גוררת אחריה הארכה קווי האספקה, החלשה, רבבות מתו, נפצעו. התוצאה: אפס.

התמונה האופיינית: אלפי גופות, שאיש לא הספיק לקברן, מושלכים ברחבי הארץ.